ZÎMBIȚI, VĂ ROG!

EDITURA ION CREANGĂ

XII/22

ZÎMBIȚI, VĂ ROG!

Scenariu :

Lucia Olteanu

Desene :

Livia Rusz

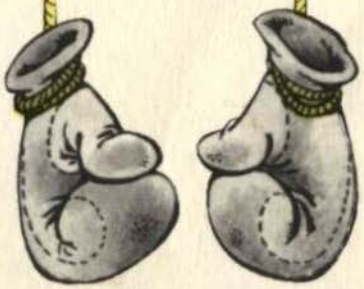

EDITURA ION CREANGĂ – 1973

Copii, acum vă iau cu mine într-o nouă poveste. Sînteţi gata ? Ei bine, cine ghiceşte încotro se îndreptau atît de grăbiţi Mac şi prietenii săi ? N-o să mă credeţi, dar mergeau să ia o doctorie. Rideţi, pentru că n-aţi auzit de VITAMINA VESELIEI, *care nu se ia pe cale bucală, ci pe o altă cale... a Moşilor, la Parcul de distracţii.*

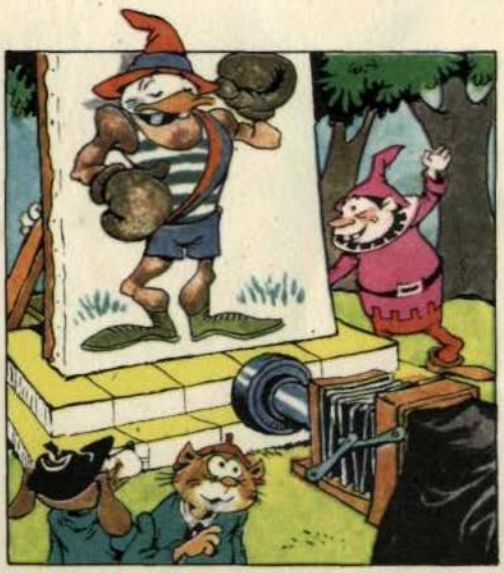

Acolo au întîlnit un fotograf. Nu-i nimic rău în asta, veţi spune voi ! Ba este, pentru că n-aduce anul ce aduce ceasul, pardon, n-aduce anul ce aduce fotograful. Omul nostru făcea fotografii trucate, adică un fel de fotografii păcăleală. Şoricelul Kiţ s-a gîndit că un asemenea portret ar putea deveni un fel de doctorie „anti-pisică" sau mai bine zis „moartea pisicilor".

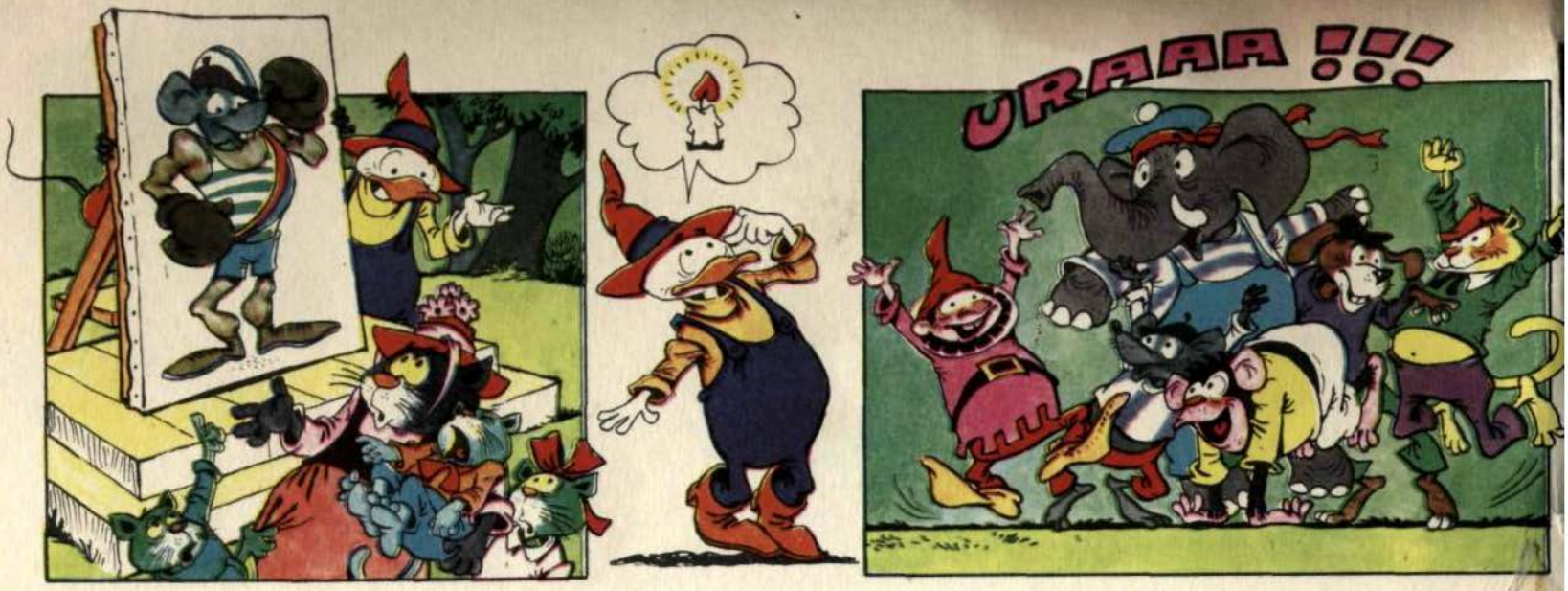

Că a avut dreptate vedeți și voi : familia Pisicescu a și făcut o criză de „mordefrică". Așa s-a născut IDEEA ! Mai bine zis pofta de a deveni nici mai mult, nici mai puțin, decît campioni mondiali la box.

Dar cum ? Aceasta era întrebarea. Maimuța Cocofifi le-a dat un mic exemplu. Iar Mac, devenit pe l[c] arbitru, i-a luat apărarea lui Kiț.

Şi tot luîndu-şi apărarea unul altuia, a ieşit o bătaie...

Îmi cer scuze, un „meci" în care colaborau toate armele : şi arcul, şi ghioaga, şi halebarda, şi chiar... picioarele preapróstuţilor noştri prieteni.

Şi astfel primul meci „amical" s-a încheiat cu un knock-out, adică un fel de ghiveci de Mac, cu puţin Kiţ, cu mult elefant Toby şi aşa mai departe. Cam aşa au intrat bătăuşii noştri pe poarta boxului.

După reparaţiile capitale, rănile li s-au vindecat, dar pofta de a se face boxeri, nicidecum. Întrebarea era însă : cum ? Şi tot Măcuşor a găsit soluţia !

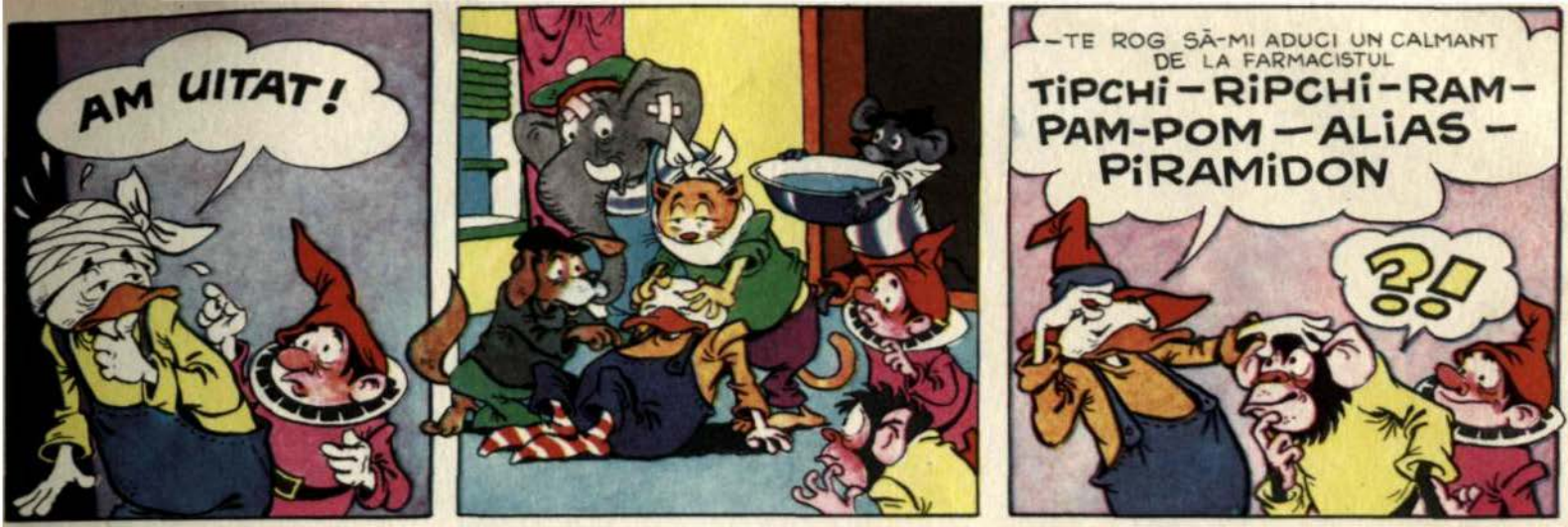

Dar, după ce a deschis gura, Mac a uitat ce voia să spună (se mai întîmplă și altora să le meargă gura mai repede decît mintea). Cît nu s-a chinuit Cocofifi și ceilalți ca să-l ajute pe Mac să-și reamintească ! Dar ideea a rămas pierdută, iar Mac s-a ales doar cu o durere de cap și a trimis-o pe Cocofifi să-i aducă un piramidon.

Numele farmacistului era foarte nostim, dar lung. Cum să-l țină minte pe dinafară biata maimuțică ? Voi, copii, ați putea ?

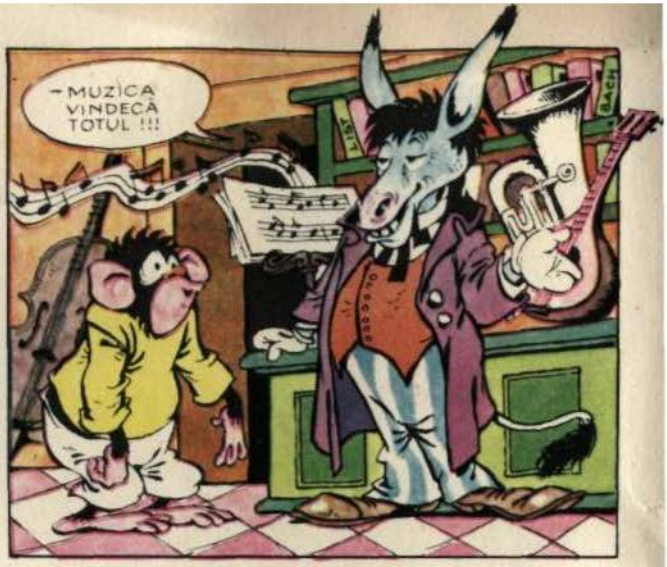

Şi de la Piramidon la Frigideron şi la Magnetofon, pentru Cocofifi nu a fost decît un pas. Vedeţi în ce magazin a intrat ca să cumpere o doctorie pentru Mac ? Oare se pot pune comprese cu tobe, sau se pot face frecţii cu mandoline, sau gargară cu acordeon ?

Voi nu ştiaţi că muzica este un medicament ? Da, vindecă supărarea, chiar şi frica. Dacă eşti singur acasă şi ţi-e frică, începi să cînţi. Rezultatul : ori prinzi curaj, ori te sperii şi mai tare. Dar, dacă ai pierdut ceva, ce cînţi ? Dacă ai pierdut o idee (cum i s-a întîmplat lui Mac) atunci îi ceri părerea lui Măgărescu Cît de tari erau medicamentele trimise de el lui Mac, nu ştiu, dar cît erau de mari, se vede.

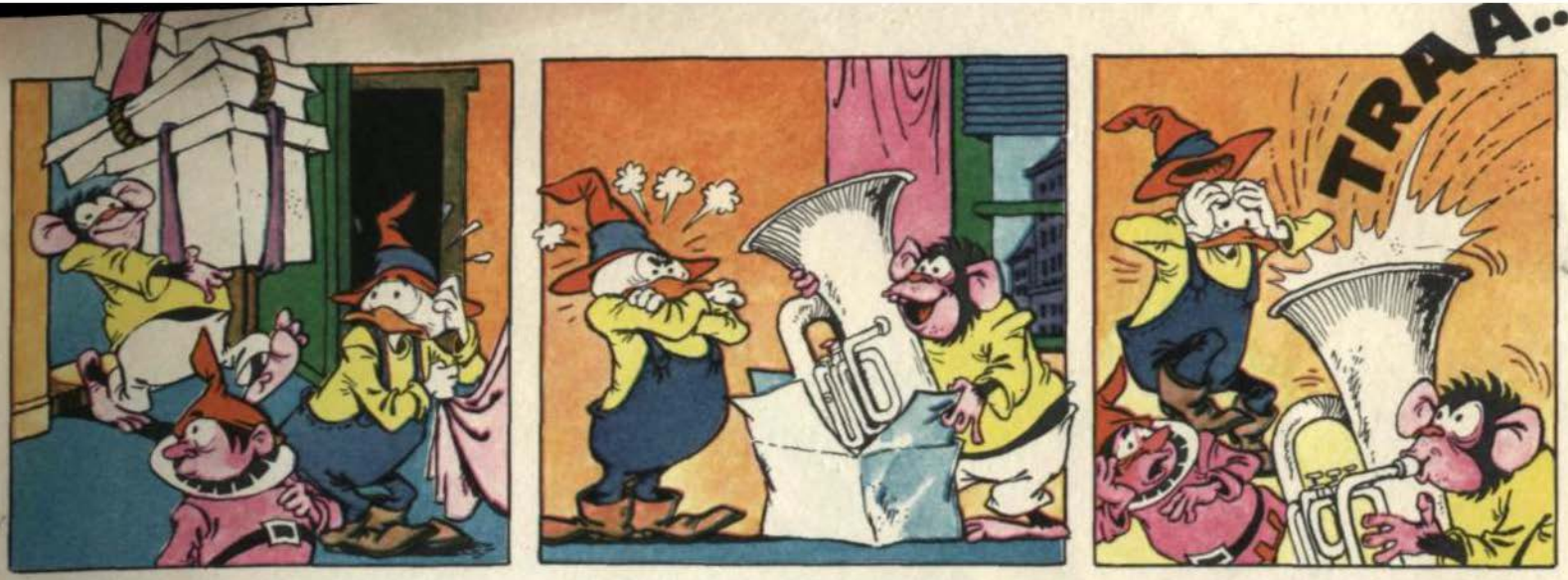

Oho, ho, ce frică a tras Mac gîndindu-se că trebuie să înghită asemenea „pastiluțe". Dar cînd a văzut un trombon în loc de piramidon, lui Mac i-a venit dintr-o dată o idee, nu cea pierdută, ci una nouă : s-o facă pilaf pe Cocofifi.

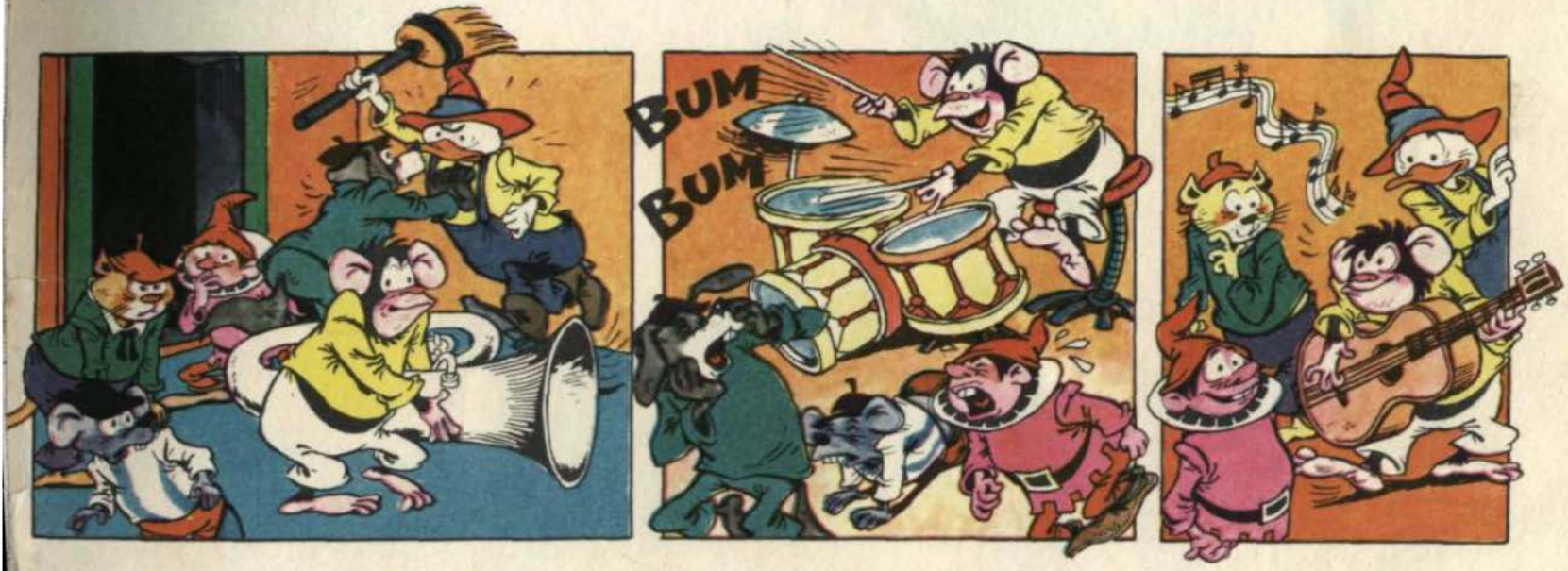

După tobă, Cocofifi a încercat „medicamentul" pentru cazuri mai grave : chitara electrică.

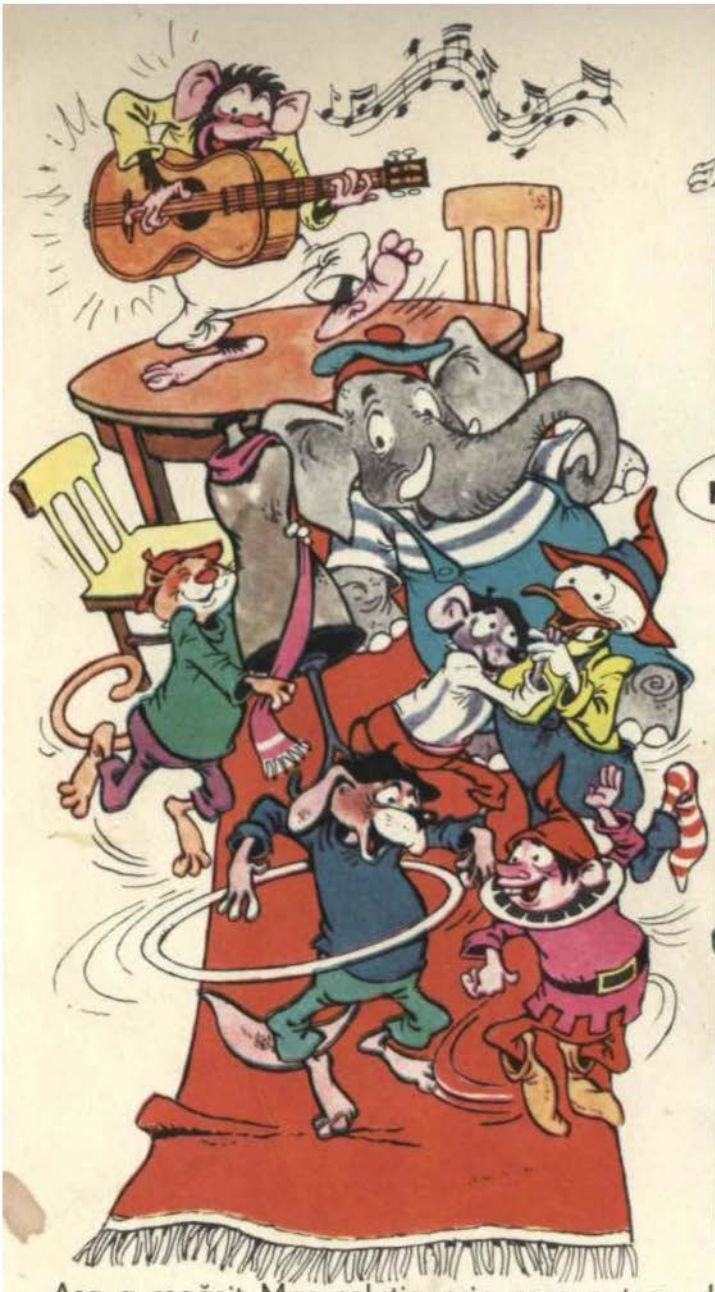

Dintr-o dată toți au început să danseze și dansul a adus veselia și veselia a limpezit capul și... Mac-ul.

Așa a regăsit Mac soluția prin care puteau deveni boxeri. A scris pe o listă titlurile cărților care trebuiau învățate pe dinafară : *Boxul și Macaroanele Spicul ; Boxul și Ciocolata Puterea ursului* și altele.

Acum să-i aplaudăm pentru cît de multe cărți au cumpărat.

Și trebuie să recunoaștem că au organizat foarte bine transportul cărților : elefantul Toby, ca mai plăpind, stătea in balcon și prindea coletele azvîrlite cu forță de vigurosul șoricel Kiț.

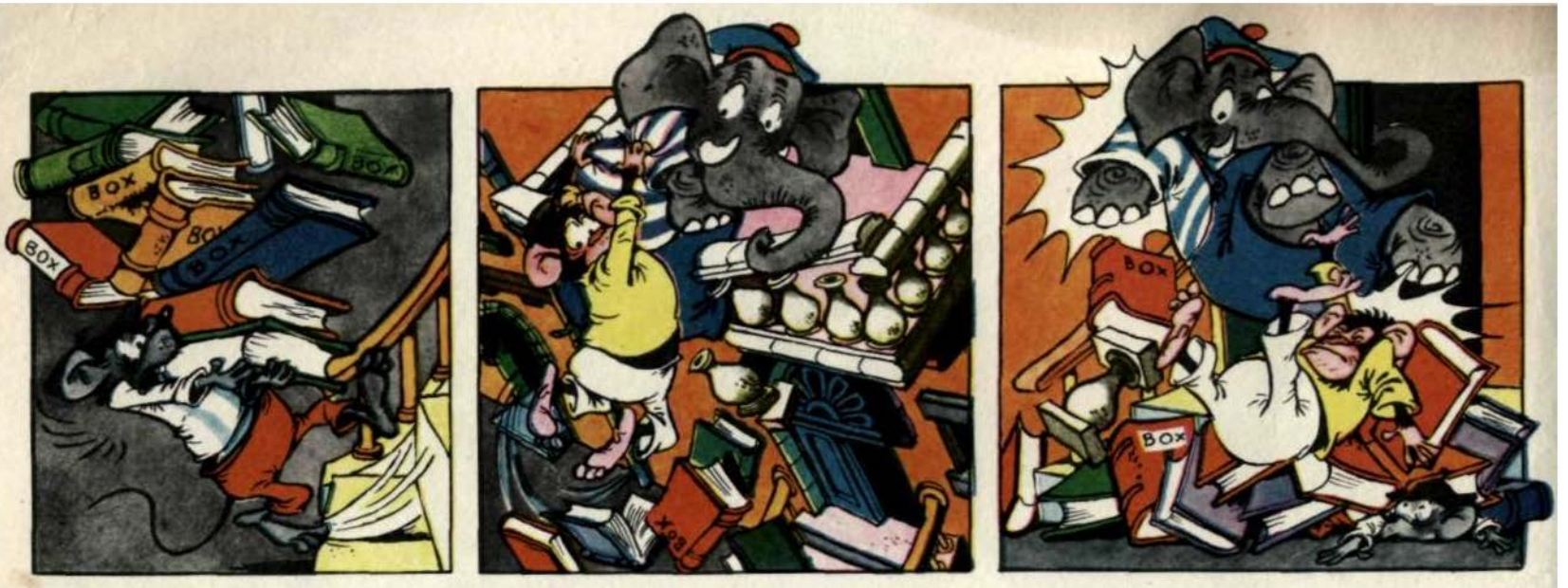

Şi dacă aceste cărţi au incăput atit de greu in casa lor mare, ne intrebăm cum aveau să intre in capul lor mic ?

„Metodele" de studiu erau diverse, iar Mac dădea şi „note".

Tot el a făcut un calcul, ca să afle în cît timp vor putea citi întreaga bibliotecă și a ajuns într-adevăr la un rezultat, după care tot Cocofifi i-a scos din încurcătură : le-a propus o metodă de a citi fără să citești.

Dragi elevi leneși, notați-vă și voi metoda, că-i foarte simpatică : te culci pe un maldăr cît mai mare de cărți, iar în vis, cunoștințele trec din carte direct în capul tău. Adică, cu alte cuvinte, te culci prostuț și te scoli profesor.

Şi în noaptea aceasta, în care ideile haimanale urmau s-o şteargă din cărţi şi să intre în capetele unor leneşi, i-a venit şi lui Tărzănel poftă ca să se plimbe pe acoperiş, să-şi sperie prietenii. Dar cine sapă groapa altuia cade... în butoiul cu apă.

Deşi a răsărit soarele, nu am putea spune că s-a făcut lumină şi în capul prietenilor noştri. Cunoştinţele încăpăţînate n-au vrut pur şi simplu să-şi schimbe domiciliul şi au rămas în cărţi. După această experienţă nereuşită, trebuie să recunoaştem că Mac et comp. s-au ales totuşi cu ceva : cu un guturai şi, mai mult cu o poftă nebună să-i „mulţumească" lui Cocofifi pentru metoda ei de învăţat.

După toate peripețiile, ideea de a se face boxeri le-a rămas neclintită și, ca să-și realizeze acest vis, s-au adresat profesorului „Știe-Tot". Răspunsul dat, pe cît părea de simplu, pe atît era de complicat. Care să fie cei trei A de care depindea boxul ? Alifie ? Aspirină ? Sau Aritmetică ? Este posibil, pentru că te ajută să socotești pumnii încasați.

-SPUNE TU, DRĂGUȚĂ, VĂD CĂ ȘTII ...
3A
BOX
-AFARĂ, VĂ ROG SĂ-MI DAȚI VOIE PÎNĂ AFARĂ!
HAHA
-CEI TREI A SÎNT: AOLEU, AMIN, KNOCK-OUT.
-KNOCK-OUT ÎNCEPE CU A ?
-NU ÎNCEPE CU A DAR STĂ LA BAZA BOXULUI !!
-NU... BOXERUL SE FACE CU TREI A :
ALIMENTE
AER
ANTRENA-
MENT

Spre invidia celorlalți, Cocofifi a ridicat prima mîna, semn că știe să răspundă la întrebare. Abia ținîndu-și pantalonii, ea a strigat un cuvînt care, ce-i drept, începea cu A și mai ales era foarte, foarte urgent : „Afară ! Dați-mi voie pînă afară !" și toți au lăsat nasul în jos, rușinați. Mac s-a simțit dator să salveze el situația. Ce părere aveți de răspunsul lui, copii ? Pînă la urmă tot profesorul i-a scos din încurcătură.

Cu ce avînt au pornit să îndeplinească primul A (alimentație), vedeți și voi. După ce au cumpărat un milion trei sute de mii cinci sute șapte ciocolate și patru milioane nouă sute treizeci și opt de mii două sute două caramele, au început să se întrebe dacă berea este sau nu un aliment. Elefantul Toby susținea că este.

În calitate de expert, el a fost trimis să cumpere o bere dulce, caramel. Dar tot gustînd, a început să practice un sport nou : patinaj nu pe rotile, ci pe butoaie !

Cîntînd cît îl ținea gura și valsînd pe butoaie, Toby a intrat în piață. Dar cîte idei proaste nu conține un butoi cu bere, iertați-mă, un elefant plin cu bere ?

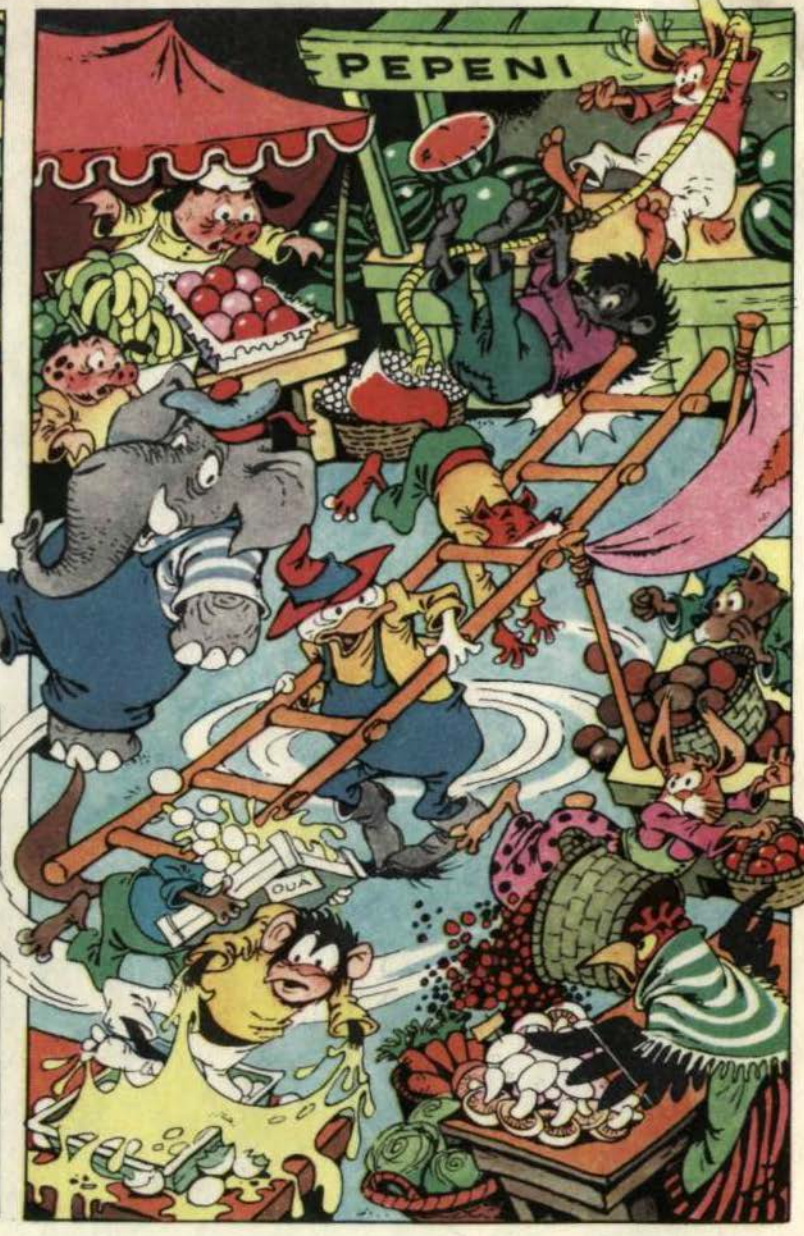

Una din ele ? Să joci fotbal cu pepeni. Iar în loc de poartă, poc ! tragi într-o ladă cu ouă ! Ce a ieșit ? Un fel de compot cu Mac, cu ouă, cu Cocofifi, cu cireșe și alte bunătăți.

Odată aprovizionarea făcută, a inceput prepararea bucatelor. Au căutat cărți speciale, ca să gătească doar ce se permite în regulamentul boxerilor. Au botezat felurile de mîncare cu nume boxerești : Boxuleți cu nuci, boxerolă cu cacao, bere Boxy-Boxy, boxon cu cartofi prăjiți, și așa mai departe (mai compuneți și voi).

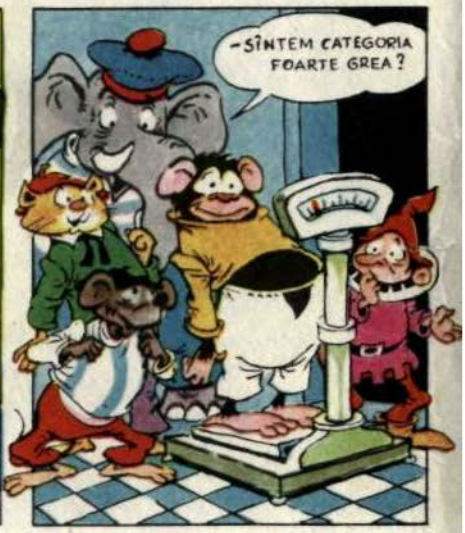

După un regim atît de sever, nu știu dacă li s-au dezvoltat mușchii, dar burticile o, ho, ho ! Așa se face că s-au hotărît să se facă boxeri de categoria foarte, foarte grea.

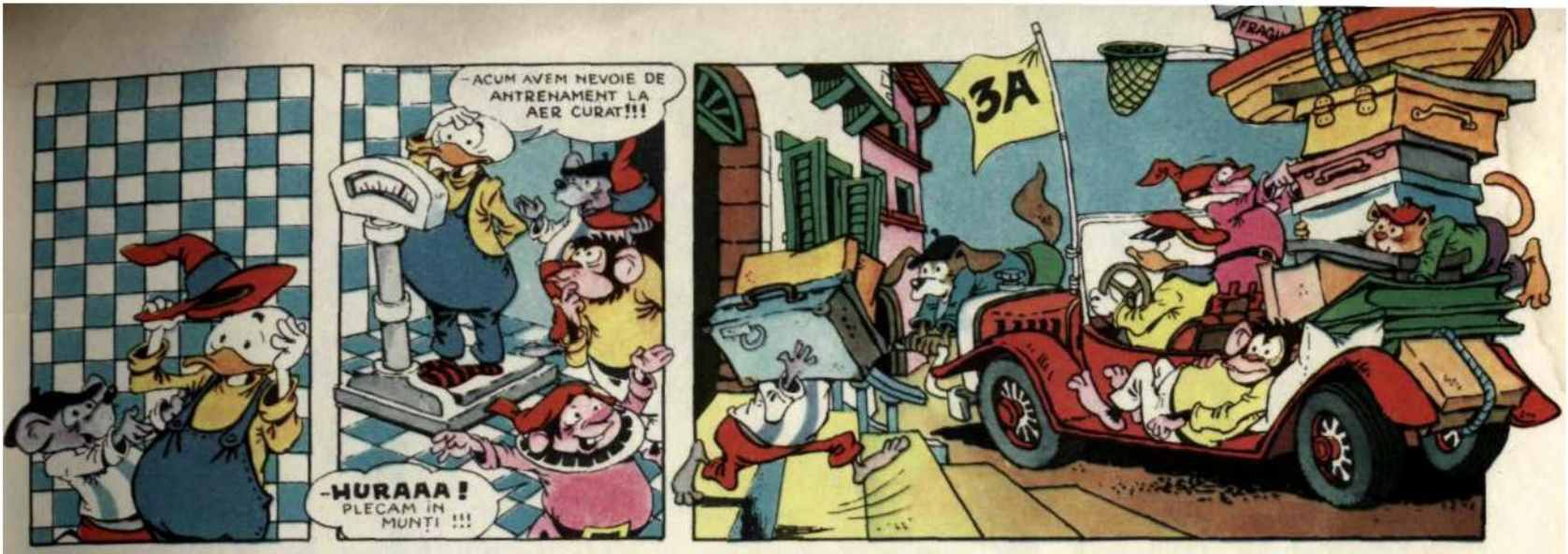

Primul A (alimentație) îndeplinit cu succes, viitorii boxeri au plecat să-l execute pe cel de-al doilea A (aer). Este drept că întîi s-au certat un pic. De fapt, nu era o ceartă, ci mai degrabă o luptă de idei. Unii susțineau să se ocupe de cei trei A deodată, iar alții susțineau să-i facă pe rînd.

Părerea lui Cocofifi a cîștigat, pentru că a fost expusă mai clar : „Ne ocupăm de alimente, atunci mîncăm ; nu respirăm, nu ne antrenăm . Ne ocupăm de aer, respirăm ; nu mîncăm, nu ne antrenăm. Ne antrenăm, nu mîncăm, nu respirăm". Au plecat deci la o cabană în munți, să respire și iar să respire.

Maimuțica și-a adus un singur bagaj : o ladă plină cu atenții „stil Cocofifi". Mac a și luat-o de urechi, pentru că pe olița lui în loc de Mac scrisese Mar apoi corectase și scrisese Mat.

Vedeți de cite milioane de ori a trebuit să scrie Cocofifi litera C, ca să n-o uite ? Și eleva noastră, ca să nu adoarmă, în timp ce-i desena pe cei 73 901 125 de C, spunea cu voce tare : „Cocofifi, cuc, cocoș, cămilă, cangur, cocostirc, cameleon, ciine, căprioară, crocodil, cal, capră (voi cunoașteți nume de copii care să înceapă cu litera C ? Dar nume de orașe ?).

După ce și-au spart plămînii, țipînd unii la alții, au început să respire. Mac le-a ținut chiar o cuvîntare, în care i-a sfătuit să soarbă aer și soare ca dintr-o ceașcă. Doar că trebuiau sorbite zilnic cel puțin 100 de cești. Iar aerul curat nu e Pepsi, se bea cam greu.

În prima dimineață, prietenii noștri au fost siliți să facă o modificare în program : în loc să înceapă cu exercițiile de respirație, punctul nr. 1 l-au format „strigăturile pitorești" ale celor treziți din somn. Cu toți se făceau că nu-l recunosc pe Mac și i se adresau cu alte nume de animale : măgar etc.

După ce au sorbit atita aer oxigenat, plăminii li s-au primenit, dar caracterele, ba. (Ce părere aveți de șmecheriile pe care le-a încercat Tărzănel la ridicarea greutăților ?)

-UITAȚI ... EL E DUM-BUM MARELE CAMPION LA BOX!
-SPUNEȚI-NE, ASA CA ÎNTRE PRIETENI, PRIN CE ȘMECHERII VĂ FACEȚI KNOCK-OUT ADVERSARII?
-VĂ PROMIT CĂ ÎNTR-O ZI VĂ VOI VORBI DESPRE UNELE METODE MODERNE ÎN BOX.
-A, DESPRE BOXUL CU PICIOARELE NU NUMAI CĂ AM AUZIT, DAR ÎL PRACTICĂM ȘI NOI.

Tocmai cînd erau gata să renunțe la gîndul de a se face pugiliști, trecu pe acolo un boxer în carne și oase. Trebuie să recunoașteți că întrebările puse campionului erau pline de respect, de inteligență și de sportivitate mai ales.

Copii, ați auzit și voi că noaptea ar fi un bun sfătuitor ? După sfatul pe care i l-a dat Tărzănel, mă tot întreb : cine o mai fi scornit și minciuna asta ?

In noaptea cu pricina, marele profesor de box se plimba sub clar de lună și nu bănuia ce îi pregătea un boxer amator.

Planul i-a plăcut lui Romeo și, pentru că în orice secret este amestecată și o scrisoare, au compus și prietenii noștri una, apoi au pus-o într-o cutie poștală originală.

Ați înțeles ce mișelie au pus la cale ? Voiau să-și „cumpere" un profesor de box, ca să le dea lecții numai lor. Tărzănel și Romeo erau convinși că au pus mîna pe campionul Dum-Bum, dar „duce măgarul, nu știe ce duce".

Și în noaptea de pomină, cîte sacrificii n-au făcut pentru sport Tărzănel și Romeo ! Campionii în șmecherii au trebuit să ridice greutăți, și ce greutăți !

Profesorul a început să le dea chiar pe drum prima lecție de box : poc ! buf ! Bătut măr, Tărzănel a început să se vaiete, dar Romeo l-a consolat : „Nu mai plînge, Tărzănel, poartă-te mai sportiv, Dum-Bum nu ne bate, ne învinge, și asta e cu totul altceva !"

Dar sacul lor era plin cu surprize, în loc de Dum-Bum, o luaseră pe Vulpi, care imediat începu să le dea lecţii de box cu umbrela în cap. (Capu face, capu trage !)

Dar cine n-are cap are picioare şi idei culinare !

Cît n-au rugat-o pe Vulpi să-i ierte și să se întoarcă acasă, dar, în zadar.

- VAI DE CAPUL NOSTRU ! AM PĂȚIT-O !!
MAC!
~~Dragi~~
Dracii prieteni ! Ya-m răpit pe inteligenți și cuminți și har- -nici și ~~fumoșii~~ semințici Tărzănel și Romeo. Decă ? Lucrăm la o invenție foarte importantă! Avem mare nevoie de ei!
Salut

Și, în timp ce Tărzănel și Romeo își primeau răsplata, să vedem ce s-a mai întîmplat cu ceilalți „boxeri". Citind scrisoarea agățată de schiurile lui Cocofifi, ei au fost convinși că dintr-o greșeală Tărzănel și Romeo fuseseră confundați cu niște savanți și luați cu forța să colaboreze la o invenție.

-SĂRACII DE EI... CUM AU PUTUT FI CONFUNDAȚI CU NIȘTE GENII ?
RODEO
TĂRZĂNEL
-OARE TOT OAMENII DE ȘTIINȚĂ LE-OR FI LUAT ? MISTER , MISTER !!!
CIOCOLATĂ
PORTOCALE
1702
-CE TALENTE ÎI CARACTERIZAU ? ERAU INTELIGENȚI, AVEAU URECHE MUZICALĂ ?

Toți au început să le plîngă de milă : auzi ce confuzie, Tărzănel și Romeo geniali ! Trebuiau salvați de urgență ! Dar cum ? Doar profesorul Știe-Tot îi putea ajuta.

-AVEAU UN SINGUR TALENT, COMPUNEAU MINCIUNI !
-AM GĂSIT SOLUȚIA : VĂ DAU ACEST APARAT DE DETECTAT MINCIUNI, CARE ARE SĂ VĂ DUCĂ DIRECT LA PRIETENII VOȘTRI.

Profesorul i-a întrebat prin ce calități se distingeau cei doi dispăruți. Destul de jenați, Mac și ceilalți au trebuit să recunoască : Tărzănel și Romeo aveau un singur talent, la compus minciuni. Atunci profesorul le-a dat un aparat, un fel de busolă, al cărui ac arăta nu punctul cardinal nord, ci te trăgea ca un magnet în direcția în care se găseau mincinoșii.

La început, aparatul se dovedi foarte capricios. Ba părea chiar beat. Acul lui arăta ba la stînga, ba la dreapta. Dar misterul s-a descoperit repede : lîngă aparat mergea o mică mincinoasă, care mereu își schimba locul, ba la stînga, ba la dreapta.

După ce au luat-o de urechi pe Cocofifi (căci despre ea era vorba), și-au continuat drumul. Dar aparatul a început din nou să emită semnale : „Pic ! Pic !" adică atenție, prin apropiere sînt niște mincinoși cam mari. Dar pe strada aceea dădeau un spectacol doi scamatori, iar scamatorii nu sînt mincinoși, sînt artiști. Oare se înșelase aparatul de descoperit minciuni ?

Aparatul avea dreptate : scamatorii erau chiar Romeo şi Tărzănel. Ce nu-l învaţă nevoia pe om ! Mincinoşii noştri se făcuseră scamatori, ca să adune bani, pentru că Vulpi avea o poftă de mincare nemaipomenită.

Mac şi Cocofifi, ca să pună mîna pe mincinoşi, au început fără voie un număr grozav, alergări pe frînghia de rufe, cu obstacole şi salturi în pantalonii întinşi la uscat.

Pare a fi o vacă, dar nu e ; nu-i nici cal nărăvaş, deşi dă cu copitele ; nici cățel, deşi face sluj. Aţi înţeles şi voi, copii, că această Lisette plină de buline nu-i decît un costum de carnaval, sau mai bine zis un sac cu mincinoşi (în el s-au ascuns Tărzănel şi Romeo).

După retragerea grăbită a „artiştilor", trebuiau restituiţi banii spectatorilor. Cum a înţeles Cocofifi să-i restituie, se vede ! A observat şi aparatul anti-minciuni, care a început să fluiere de zor.

Mac goleşte un sac cu bani ? Nu, scutură o simplă maimuţică hoaţă, care a ascuns monezile în pantaloni. Iar mulţumirile pe care Cocofifi le-a adresat aparatului dovedesc încă o dată cîtă dreptate a avut cine a spus că răzbunarea este arma prostului.

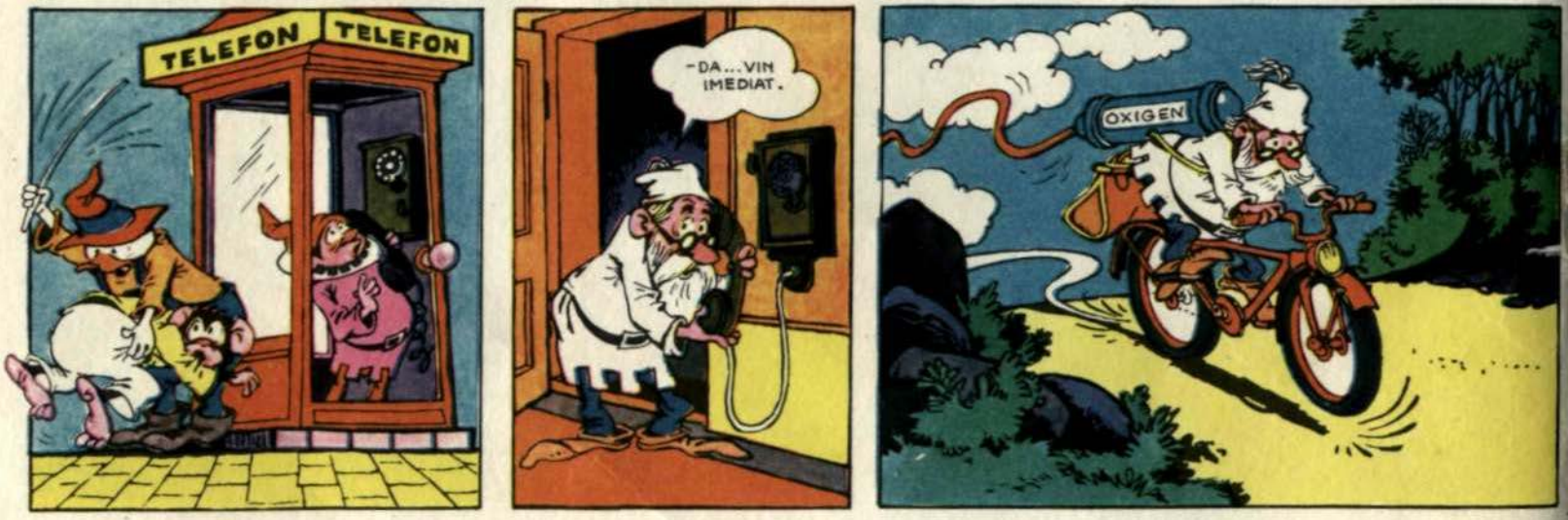

Şi pentru că fără aparat nu mai aveau cum să-i găsească pe Tărzănel şi pe Romeo, fu chemat în grabă profesorul Ştie-Tot.

„Pacientul" atît de puternic traumatizat avu nevoie de o operație în toată puterea cuvîntului.

Odată vindecat, operatul fu pus la probă. Mergea perfect, în direcția maimuței Cocofifi suna : „Pic ! Pic !" (Era un aparat delicat, pentru că făcea Pic ! Pic ! ca și cînd minciunile ar fi picurat – cînd, de fapt, trebuia să facă Poc ! Boc !) Acum își puteau continua drumul în căutarea celor doi prieteni dispăruți.

Cînd, în faţa unei vile, aparatul făcu explozie (nu mai putea rezista la avalanşa de minciuni pe care o simţea în aer). Mac şi ceilalţi înţeleseră că au ajuns la destinaţie.

Prin lunetă, Măcuşor o zări pe Vulpi. Părea o sărmană prizonieră legată în lanţuri.

De frica lui Vulpi, detectivii noștri s-au refugiat într-un coteț. Ce au descoperit acolo e secret.

Cotețul, înveselit dintr-o dată, a început să joace o sîrbă, să se dea peste cap, să zboare și să se desfacă în bucățele. Misterul : Mac îi descoperise pe Tărzănel și Romeo și începuse să le dea un mic aconto din ce li se cuvenea. Dar dacă îi bătea Mac, însemna că sînt din nou împreună, că au scăpat de singurătate și de persecuțiile lui Vulpi.

Cea mai mare bătaie de cap a avut-o însă Mac cu doamna Vulpi, care nu voia să fie salvată.

Știți, ei îi plăceau foarte mult romanele și filmele polițiste și situația de răpită o făcea să se simtă ca-n filme.

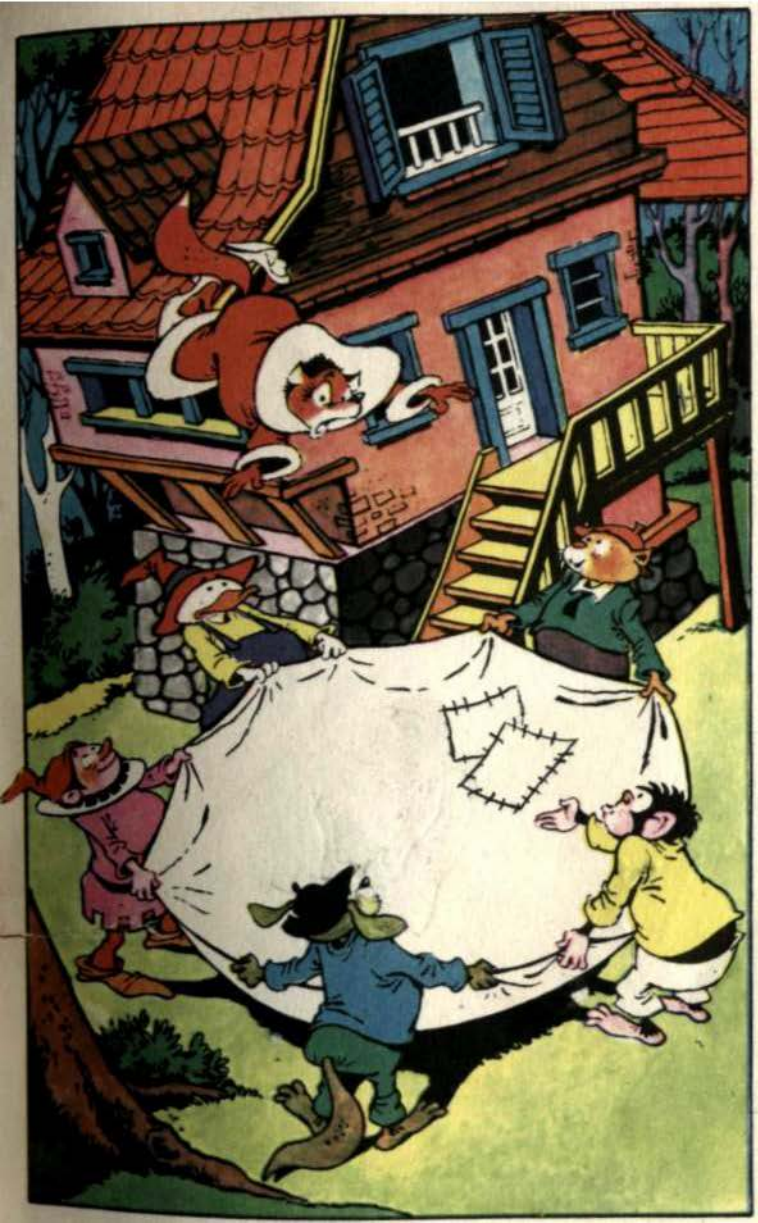

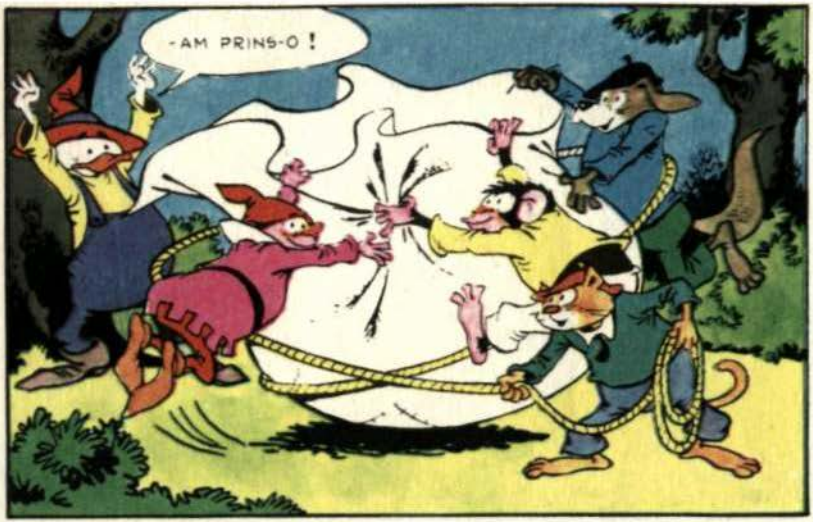

Și așa, cu chiu cu vai, au salvat-o cu forța.

BINE AȚI VENIT !
-LA CE INVENȚIE AȚI COLABORAT ?
-ASTA E INVENȚIA LOR. O SCRISOARE PLINĂ DE MINCIUNI ȘI DE GREȘELI DE ORTO-GRAFIE !
-TĂRZÂNEL, HAI SĂ NE FACEM BAIETI DE TREABĂ, CE ROST MAI ARE SĂ FOLOSIM PRAFUL PENTRU PLÎNS
-VREAU ȘIEU SĂ PLÎNG O DATĂ ÎN VIAȚĂ ȘI NIMENI NU MĂ CREDE !
-CE ȘÎNTEȚI VOI ? BOXERI SAU BEBELUȘI, IA TERMINAȚI CU ȘMIORCAIALA !

Revederea a fost udată bine cu lacrimi, dar lacrimi de bucurie. (Citiți cu atenție ce-și strigau unii altora.)

Acasă la Dum-Bum, pe Mac îl aștepta o mare surpriză. Boxerul se antrena într-un chip original : ca să poată lovi cu destulă forță în sacul de nisip, asculta o placă cu vocea lui Vulpi, care-i cerea un cadou. Este lesne de înțeles de ce Dum-Bum, cînd s-a văzut din nou cu pacostea de Vulpișor pe cap, a simțit nevoia să-l invite pe Mac la o partidă de box, ca să-i mulțumească.

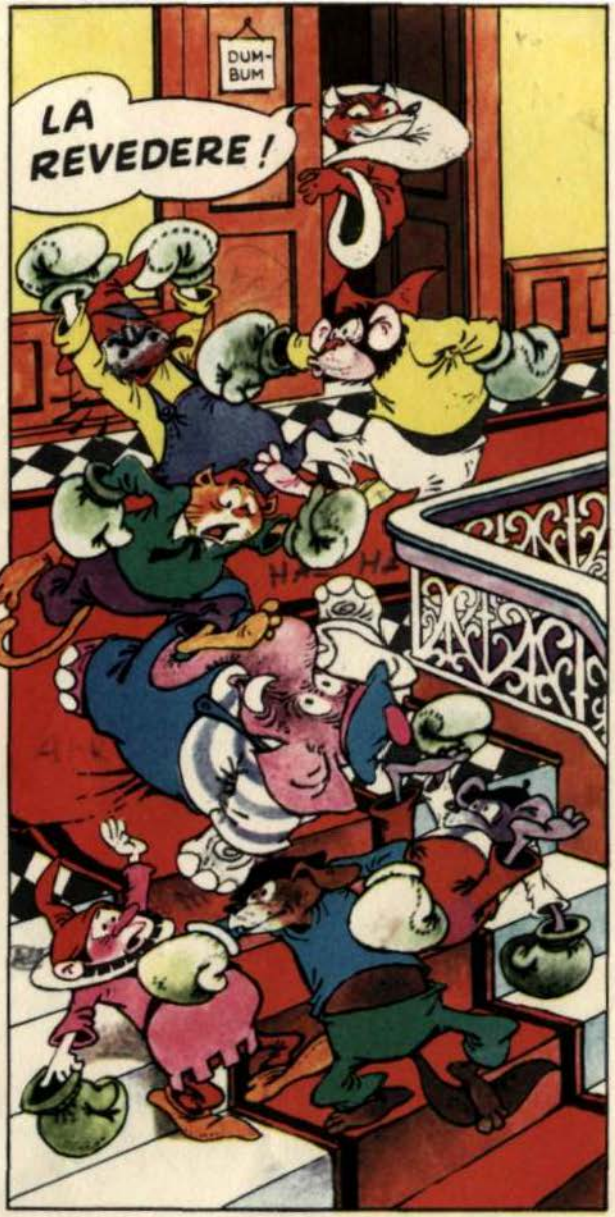

Și i-a mulțumit ! Ce să-i faci, așa-i în viață ! Turtit și plisat cum a scăpat Mac din pumnii lui Dum-Bum, era fericit că a descoperit secretul succesului în box : ca să-ți faci knock-out adversarul, trebuie să fii enervat.

Și . . . în materie de enervare Mac și prietenii săi sînt doctori. Dacă își taie nasturii de la paltoane sau își ascund cîte un pantof, dacă își pun sare în prăjituri sau își trimit scrisori cu praf de strănutat, asta o fac doar din spirit sportiv, se enervo-antrenează. Așa se încheie povestea despre cum au vrut și n-au putut să se facă boxeri Mac și prietenii săi. Pa !

Lector : IOANA RICUS
Tehnoredactor : GĂRĂJĂU ELENA

Apărut : 1973. Comanda nr. 202. Tiraj : 88 000. Broşate : 83 000 + legate 1/1 5 000.

Lucrarea executată sub comanda nr. 2879 la Oficiul Economic Central „Carpaţi", Întreprinderea poligrafică „Bucureştii-Noi". str. Hrisovului nr. 18 A, sectorul 8, Bucureşti

Lei 6,75